

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଦଶମ ସଂଖ୍ୟା

ରୋମର ତ୍ରିମୁଖୀ ଜୋଟ: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ତୁରୀଗୁଡ଼ିକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଉଦ୍ଘୋଷନ

Jeff Pippenger

2024-03-01

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ରୋମ ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା । ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ତୁରୀଗୁଡ଼ିକୁ “ସେହି ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନ” ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ରୋମ ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ମିଲର ଆଧୁନିକ ରୋମକୁ ସେହି ତ୍ରିମୁଖୀ ମିଳିତ ଜୋଟ ଭାବେ ଦେଖିପାରିନଥିଲେ, ଯାହା ଜଗତକୁ ଆର୍ମାଗେଦୋନକୁ ନେଇଯାଏ । ଉରିଆ ସ୍ଥିତ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ତୁରୀଗୁଡ଼ିକ ରୋମ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀ (ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ) କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଆସିଥିବା ନ୍ୟାୟବିଚାର ଥିଲା ।

“ଏହି ତୁରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ, ଆମେ ପୁନର୍ବାର ମିଷ୍ଟର କିଥଙ୍କ ରଚନାମାନରୁ ଆଧାର ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । ଏହି ଲେଖକ ସତ୍ୟସାରଭୂତ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି: ‘ସାରାସେନ ଓ ତୁର୍କମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀ, ଅଥବା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ, ସହିତ ସମ୍ମିତ କରିବା ବିଷୟରେ ଯେପରି ସମାନତା ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ, ଆପୋକାଲିପ୍ସର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ପ୍ରାୟ ଏକରୂପ ସମ୍ମତି ଦୁର୍ଲଭ । ଏହା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଏହାକୁ ଭୁଲ ବୁଝିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ । ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପଦ ବୁଝେ, ବରଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମଗ୍ରରୂପେ, ସମାନ ଅଂଶରେ, ଉଭୟଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛି ।”

“ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯେପରି ଜୟଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଜୟଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରାହିଁ ତାହାର ପତନ ଘଟିଲା; କିନ୍ତୁ ସାରାସେନମାନେ ଓ ତୁର୍କମାନେ ସେହି ସାଧନ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କଲିସିୟା ଉପରେ ଏକ ଦଣ୍ଡସ୍ୱରୂପ ବିପଦରେ ପରିଣତ ହେଲା; ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ, ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀମାନଙ୍କୁ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ପରି, କେବଳ ସେହି ନାମରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇନଥାଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ‘ହାୟ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

ମିଲର ଓ ସ୍ଥିତ ତୁରୀଗୁଡ଼ିକୁ ରୋମ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ ଯେ ସେହି ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନାର ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଆଣି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 321 ମସିହାରେ, କନସ୍ଟାଣ୍ଟାଇନ ପ୍ରଥମ ରବିବାର-ନିୟମ ପାସ୍ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ନଅ ବର୍ଷ ପରେ ସେ ରାଜଧାନୀକୁ ରୋମ ସହରରୁ କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ସହରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ; ଏପରିଭାବରେ ସେ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଘଟନ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପୌତଳିକ ରୋମ ଗୋଟିଏ “ସମୟ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶାସନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା 360 ବର୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା—ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 31 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ସିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 330 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ କନସ୍ଟାଣ୍ଟାଇନ ରାଜ୍ୟକୁ ପଶ୍ଚିମ ଓ ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ ।

ସେ ଶାକ୍ତିପୂର୍ବକ ଭାବରେ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ଏବଂ ସେ ଏମିତି କାମ କରିବ ଯାହା ତାହାର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କରିନଥିଲେ, ନାହିଁ ତାହାର ପିତୃପିତାମହମାନେ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚ, ଅପହୃତ ସମ୍ପଦ ଓ ଧନରାଶି ବିକାଶ କରିବ; ହଁ, ସେ ଦୁର୍ଗମ ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ଯୁଦ୍ଧଯୋଜନା ରଚିବ, କିନ୍ତୁ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଦାନିଏଲ 11:24 ।

ସେହି ତିନି ଶ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମୂଳତଃ ଅଜେୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏକବାର ରାଜଧାନୀକୁ ପୂର୍ବଦିଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇବା ପରେ, ଏପରି ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ଶାସନ କରିବାର କ୍ଷମା ମତା ଆଉ ସମ୍ଭବ ରହିଲା ନାହିଁ । କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ ତାଙ୍କ ତିନି ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟକୁ ବିଭକ୍ତ କରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶରଣ । କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା 6

ପୂର୍ବତନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ର ଭଙ୍ଗ ରୂପକୁ ଆହୁରି ବ୍ୟବହାର କଲା ।

ଯେତେବେଳେ ପାପଦ୍ୱୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ 538 ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଅଧିକାର କଲା, ସେତେବେଳେ ଅଲିଆନ୍ସର ତୃତୀୟ ପରିଷଦରେ ରବିବାର ଆଇନ ପାସ କରାଗଲା । ଏହିପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ 606 ମସିହାରେ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ସେହି ତୃତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯାହାକୁ ଇତିହାସକାରମାନେ “ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ କଲିସିଆର ଉପରେ ଏକ ଚାବୁକ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ 606 ମସିହାରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇତିହାସ, ସପ୍ତମ ତୃତୀୟ ବାଜିଥିବା ସମୟରେ, ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଅତୀତ ହୋଇଗଲା; ଆଉ ଦେଶ, ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି । ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୃତୀୟ ବାଜାଇଲେ; ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହାନ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଗଲା, ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ, ଏହି ଜଗତର ରାଜ୍ୟସମୂହ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଯୁଗାନ୍ତଯୁଗ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:14, 15.

ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ହାୟର ଇତିହାସକାଳରେ, ପୂର୍ବ ରୋମର ରାଜଧାନୀ କନ୍ସ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍ 1453 ମସିହାରେ ବିଜିତ ହେଲା, ଏବଂ ପଶ୍ଚିମରେ ପାପାଲ ରୋମକୁ 1798 ମସିହାରେ ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦିଆଗଲା । “ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କଲିସିଆର କଷାଘାତ” ନାଗରିକ ଓ ଧାର୍ମିକ—ଉଭୟ ରୋମକୁ ପତ୍ତିତ କରିଥିଲା । ଆଧୁନିକ ରୋମର ତ୍ରିବିଧି ଐକ୍ୟ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

“ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦର ହସ୍ତ ଧରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଗଭୀର ବିଚ୍ଛେଦକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ହେବେ; ସେମାନେ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ସହ ହାତ ମିଳାଇବା ପାଇଁ ଖାଇଲ ପାରନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ହାତ ବଢ଼ାଇବେ; ଏବଂ ଏହି ତ୍ରିମୁଖୀ ଏକତାର ପ୍ରଭାବାଧୀନ ହୋଇ, ଏହି ଦେଶ ବିବେକର ଅଧିକାରକୁ ପଦବଳିତ କରିବାରେ ରୋମର ପଦଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ।” The Great Controversy, 588.

ସେହି ସମୟରେ, ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଉପରେ ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବାରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରକୁ ସଂପାଦନ କରିବ, ଯେପରି ସେ ପୌଢ଼ଳିକ ରୋମ ଏବଂ ପାପାଲ ରୋମ ସହ କରିଥିଲେ । ପୌଢ଼ଳିକ ରୋମ ସହ ସେ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୃତୀୟ ବ୍ୟବହାର କରି ପଶ୍ଚିମ ରୋମର ରାଜଧାନୀରେ ରୋମୀୟ ଶାସନର ସମାପ୍ତି ଘଟାଇଥିଲେ 476 ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ସୁଦ୍ଧା, କାରଣ 476 ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପରେ ସହରର କୌଣସି ଶାସକ ରୋମୀୟ ବଂଶଧରୀ ନଥିଲେ । 1453 ସୁଦ୍ଧା ଇସ୍ଲାମର ପଞ୍ଚମ ତୃତୀୟ ପୂର୍ବ ରୋମର ରୋମୀୟ ଶାସନର ଶେଷ ଘଟାଇଦେଲା । 1798 ସୁଦ୍ଧା, ଇସ୍ଲାମର ଷଷ୍ଠ ତୃତୀୟ ଇତିହାସରେ ମୁରୋପର ଜାତିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଦଶଗୁଣ ବିଭାଗ ଉପରେ ପାପାଲ ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟାଇଥିଲା । ରୋମର ନାଗରିକ ରାଜ୍ୟର, ପଶ୍ଚିମ ଓ ପୂର୍ବ ଉଭୟର, ଏବଂ ରୋମର ଧାର୍ମିକ ରାଜ୍ୟର ପତନ, ପୌଢ଼ଳିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଉପାସନାର ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପରେ ଘଟିଥିଲା ।

“ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକମାନେ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ଜନସମୂହ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୀମିତ କରିବେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ପୋପତନ୍ତ୍ରକୁ ସମର୍ଥନ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ‘ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ’ ସ୍ୱର୍ଗର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲେଖିତ ହେବ । ଏହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପରିଣାମ ହେବ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ।” Review and Herald, May 2, 1893.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ, ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପୂରଣର ବିଶେଷତାମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ, ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପୂରଣର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ । 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001ରେ ତୃତୀୟ ହାୟ ଇତିହାସରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା । ଏହା ପ୍ରଥମେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844ରେ ଆସିଥିଲା, କାରଣ ତୃତୀୟ ହାୟ ହେଉଛି ସପ୍ତମ ତୃତୀୟ, ଏବଂ ସେହି ତୃତୀୟ ସେତେବେଳେ ଧୂଳିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ବିଦ୍ରୋହକୁ ବାଛିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମଣର ଏକ ଅବଧିକୁ ଆଣିଲା । ଏହିପରି, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟ ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001ରେ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

“ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସ, କୁହୁକାହାଣୀ, ଓ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କନାନ ଦେଶରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ସେହି ଏକେ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କନାନରେ ପ୍ରବେଶକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିଛି। ଏହି ଦୁଇ ଘଟଣାର କେହିଥିରେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗୁଡ଼ିକ ଦୋଷୀ ନଥିଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରୁଥିବା ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସ, ସାଂସାରିକତା, ଅସମର୍ପଣ, ଓ ବିବାଦ ହିଁ ଆମକୁ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପାପ ଓ ଦୁଃଖର ଜଗତରେ ରଖିଆସିଛି।” Selected Messages, book 2, 69.

ପରମେଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ଉପଲବ୍ଧ ଆଲୋକ ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରନ୍ତି। ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଠାରୁ ଅଧିକ ଉପଲବ୍ଧ ଆଲୋକ ଥିଲା, ଏବଂ ଆମକୁ ଏହିପରି ସ୍ମୃତିତ କରାଯାଇଛି ଯେ “ସେହି ଏକେ ପାପମାନେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କନାନରେ ପ୍ରବେଶକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିଛି।” ଯଦି ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ କେବଳ ସେହି ଆଲୋକ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଧରାଯାଇଥାନ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦାୟୀ ଧରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ସେତେଇ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହୁଏଥାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଥିଲା। ଏହିପରି, ଯଦି ସେହି “ଏକେ ପାପମାନେ” “ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ” “ଚାଳିଶ ବର୍ଷ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରଣ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା, ତେବେ କେବଳ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ “ଅରଣ୍ୟ”କୁ ନିଷ୍କାସିତ କରାଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ମରିଯିବା ପାଇଁ ସମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିୟତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର “ପାପମାନେ” ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ କରିଆସିଛି।

“ଦୂତ କହିଲେ, ‘ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଚ୍ଛୁରୁ କରି ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରୁଛନ୍ତି।’ ଏହି ଛୋଟ ଦଳଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ କଠୋର ପରୀକ୍ଷା ଓ ସଂଘର୍ଷମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଆସିଥିଲେ। ଏବଂ ଏପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏମାତ୍ର ଏକ ମେଘର ପଛରୁ ଉଦିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ସେମାନେ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସୀ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲେ, ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବିଜୟ ପ୍ରାୟ ସାଧିତ ହୋଇଯାଇଛି।” Early Writings, 88.

ଯେ ସମସ୍ତ ପାପ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅରଣ୍ୟରେ ମରିବା ପାଇଁ ନିର୍ବାସିତ କରିଥିଲା, ସେହି ସମସ୍ତ ପାପ ହିଁ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଳମ୍ବିତ କରିଛି।

“ଯୀଶୁ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଇବା ପରେ, ସର୍ବଥର ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସଙ୍ଗାନମାନେ ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ଦେବଙ୍କର ଜନମାନେ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ଯେ ସେମାନେ ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବେ କି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦିଗକୁ ସଙ୍କେତ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ଯିଏ ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ଦେଖାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାବେଳେ, ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଆଶା ଓ ଆନନ୍ଦ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ସରିତ ହୁଏ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ଡାକୁଥିବା, ଅତୀତକୁ ପୁନର୍ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଦେଖିଲି—ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଘୋଷଣାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, 1844 ମସିହାରେ ସମୟ ବିତିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବର ସମସ୍ତ ପଥ ଧରି। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିରାଶାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଓ ନିଶ୍ଚିତତା ପୁନଃ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ ଓ ସଜୀବ କରେ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ଆଲୋକ ପତ୍ତିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେବ ନିଜର ରହସ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିଆସିଛନ୍ତି।” Early Writings, 254.

ତୃତୀୟ ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକାରୀ ଦୂତ, ଏବଂ ସେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅରଣ୍ୟରେ ମରିଯିବାକୁ କାରଣ ହୋଇଥିବା ସେହି ଏକଇ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ବିଳମ୍ବ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ବିଳମ୍ବ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଶତବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ଓ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଆସିଛି।

“[ଗଣନା 32:6-15, ଉଦ୍ଧୃତ] ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଜଣେ ଇର୍ଷ୍ୟାଳୁ ଦେବତା, ତଥାପି ସେ ଏହି ପିଢ଼ୀରେ ନିଜ ଜନଙ୍କର ପାପ ଓ ଅପରାଧକୁ ନେଇ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ଚାଲିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ର ସର ହୋଇଥାନ୍ତା, ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ ପୃଥିବୀର ସମଗ୍ର

ପୁଷ୍ଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ବହନ କରାଯାଇଥାନ୍ତ । ଯଦି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ଦୂତ, ଯିଏ ସେହି ଚାରି ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ସମେଶ ନେଇ ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡୁଥିଲେ—ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବାତାସ ବହିବା ପାଇଁ ତାହାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଥିଲେ—ଚିହ୍ନ ଠିକ୍ କରି କହୁନଥାନ୍ତେ, ଧର, ଧର, ସେହି ଚାରି ବାତାସକୁ ଧର, ଯେଣୁହେଲେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବହିନପାରନ୍ତୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କପାଳରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିନଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପରି, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପବିତ୍ର ଥିବାରୁ, ସମୟ ଦୀର୍ଘାତ୍ମକ ହେଉଛି, ଯେଣୁହେଲେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଘୋଷିତ କୃପାର ଶେଷ ସମେଶ ଶୁଣିପାରନ୍ତୁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ନର ସମୟ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଛି । ଅନେକେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଦେବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ର ସର ହେବ ।” Manuscript Releases, volume 15, 292.

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ଆଗମନ କଲେ, ଏବଂ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ପରଠାରୁ ବିଲମ୍ବିତ ହୋଇଥିବା ମୋହରାଜନର ସମୟ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଆଗମନ ଥିଲା, ଯାହା ସେହି ସପ୍ତମ ତୃତୀୟ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ମୋହରାଜନର ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ମୋହରାଜନର ସମୟ 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ତୃତୀୟ ବାଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ତୃତୀୟ ବାଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଲମ୍ବିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏବଂ ଯେ ଦୂତଙ୍କୁ ମୁଁ ସମୁଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବନ୍ଧାଯୋଗ ଦେଖୁଥିଲି, ସେ ନିଜ ହାତ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରତି ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଯୁଗାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ, ଯିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ସେହିଜଣକ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର ଧ୍ବନିର ଦିନମାନରେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ବାଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଭାମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:5-7.

ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର “ସ୍ଵର” ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତଙ୍କର ସ୍ଵର, ଯିଏ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ଵଂସ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହାର ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପୃଥିବୀ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା । ଏବଂ ସେ ପ୍ରବଳ ସ୍ଵରରେ ଜୋରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, “ମହାନ ବାବିଲନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜିରା ହୋଇଯାଇଛି । କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାସ ପାନ କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଲାସର ପ୍ରଚୁରତା ଦ୍ଵାରା ଧନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1-3.

ଅବତରଣ କରୁଥିବା ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କର “ସ୍ଵର” ହେଉଛି, ଯେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଚାରିଟି ପବନକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରେ; ସେହି ପବନମାନେ ତାହାର ପଥରେ ମୁଦ୍ରା ଓ ବିନାଶ ଆଣିବା ପାଇଁ ଛୁଟିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିବା “କରୁଣ ଘୋଡ଼ା” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ବାତାସଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକି ରଖୁଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ବାତାସ ପୃଥିବୀ ଉପରେ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛ ଉପରେ ବହି ନ ପାରେ, ଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କର ଲଳାଟରେ ମୋହର ଲାଗି ନଯାଏ । ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ (କିମ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରୁ) ଉଦୟ ହେଉଥିବାବେଳେ ଦେଖାଯାଏ । ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମୋହର ଅଛି, କିମ୍ବା ସେହି ଏକମାତ୍ର ତାଙ୍କର, ଯିଏ ଜୀବନ ଦେଇପାରନ୍ତୁ, ଯିଏ ଲଳାଟ ଉପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ଲେଖା ଅଙ୍କିତ କରିପାରନ୍ତୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅମରତ୍ଵ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଆଯିବ । ଏହି

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦୂତଙ୍କ ର କଣ ସ୍ୱ ରହିଁ ସେହି ଅଧିକାର ରଖୁଥିଲା, ଯାହା ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ନ ଦେଉଯାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଚାରିଟି ବାତାସକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା । ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ଥିଲା।” Testimonies to Ministers, 445.

ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ପବନମାନଙ୍କୁ ରୋକି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରୁଥିବା ଦୂତଟି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତ, ଯିଏ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର “ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର” ସପ୍ତମ ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱର ଅଟେ।

“ଆମର ଚିନ୍ତନ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉତ୍ସାହ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 7 ରେ କିପରି ଅଲୁଚ୍ଚ ଚିତ୍ରଣ ଦିଆଯାଇଛି! ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ଯିଏ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତିମୂଲ୍ୟରୂପେ ଦେଇ ଜଗତକୁ କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ତାଙ୍କର କେତେକ ଚୟିତଜନ ଅଛନ୍ତି। କିଏ? ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛନ୍ତି।”

“ଯୋହନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇଲା: ‘ଏବଂ ମୁଁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଆରୋହଣ କରୁଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଥିଲା’ (Revelation 7:2)। ସେ କିଏ? ସେ ନିୟମର ଦୂତ। ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଉତ୍ତର ଉଦ୍ୱିଗ୍ନ ପ୍ରଭାତକିରଣ। ସେ ଜଗତର ଆଲୋକ। ‘ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଥିଲା’ (John 1:4)। ଏହି ସେଇ ଜଣ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯିଶୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି: ‘ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ଆମ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି: ଏବଂ ଶାସନ ତାଙ୍କ କନ୍ଧ ଉପରେ ରହିବ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ପରାମର୍ଶବାଦୀ, ପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିର ରାଜକୁମାର ବୋଲି କୁହାଯିବ’ (Isaiah 9:6)। ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତସେନାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାରଶାଳୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ—ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ କ୍ଷୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା—ଏହା କହି: ‘ପୃଥିବୀକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ଗର୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିନାହିଁ’ (Revelation 7:2, 3)।”

“ଏଠାରେ ଦିବ୍ୟତା ଓ ମାନବତାର ଐକ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି। ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ପବନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବେ। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟଟି ପଢ଼ି। ‘କ୍ଷତ କରିନାହିଁ’ ବୋଲି ଯେ ଧ୍ୱନି ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଉଛି, ସେହି ଧ୍ୱନି ପୁନଃପୁନଃକାରୀ, ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କର ଅଟେ।”

“ବିଚାର ଓ କ୍ରୋଧକୁ କେବଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଦମିତ ରଖିବାକୁ ଥିଲା। ସନ୍ଦେଶ—ସତର୍କବାଣୀ ଓ କୃପାର ସେହି ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ—ଧନ ପ୍ରତି ସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମ, ସୁଦିଆ ପ୍ରତି ସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରେମ, ଏବଂ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ଅଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଆସିଛି। ଯେ ଦୂତ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବେ, ସେ ସେହି ମାନବୀୟ ସାଧନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିତ ହୋଇପାରିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରିଭାବେ ସହକାର କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେହି ପବିତ୍ର, ଗମ୍ଭୀର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ଜଗତର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବ।” Manuscript Releases, volume 15, 222.

ତୃତୀୟ ଦୂତ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେହି ମୋହରାଜନକାରୀ ଦୂତ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ କାରଣରୁ, ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଜନ କରିବାର ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା। ତାହା ପରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ୍ ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତା ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲା, ଏବଂ ମୋହରାଜନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ଜାତିମାନେ “କରୁଣ ହେଲେ, ତଥାପି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଗଲେ”। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରତ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର, ସେହି ସ୍ୱର ଅଟେ ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ମୋହରାଜନ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି।

ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ହୁ ।ରା ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱ ରୂପ ଦର୍ଶାନ୍ତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ୨୨ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୯୩ ରେ, ତୃତୀୟ “Woe”ର ଇସ୍ଲାମ ଖଲ୍ ଟ୍ରେ ଡ୍ ସେଣ୍ଟ ରର ନର୍ଥ ଗାୱରର ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ପାକିଂ ଗାରାଜରେ ଏକ ଟ୍ରା କ୍-ବୋମା ବିସ୍ଫୋ ।ରଣ କରିଥିଲା। ସେହି ବିସ୍ଫୋ ।ରଣରେ ଭବନଟି ଗୁରୁତର କ୍ଷ ତିଗ୍ର ସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଛଅ ଜଣ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ

ଏକ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ। ଯଦ୍ୟ ପି ସେହି ଆକ୍ରମଣ ଚାଞ୍ଚର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହା ଆମେରିକା ଭୂମିରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତଙ୍କ ବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ର ଘଟଣାବଳୀର ପୂର୍ବାଭାସ ଦେଇଥିଲା।

ମୋହର ଲଗାଇବାର ସମୟ 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଆଠ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପୂର୍ବ-ସଚେତନବାଣୀ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। 2023 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 7 ତାରିଖରେ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଇସ୍ଲାମୀ ଆକ୍ରମଣ, ମୋହର ଲଗାଇବାର ସମୟର ସମାପ୍ତି ଏକ ପୂର୍ବ-ସଚେତନବାଣୀ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ବିପତ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭିକ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚିତ୍ରିତ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ମୋହର ଲଗାଇବାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରିବୁ।

“ଯଦି ଏପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିବାକୁ ଥାଏ, ଯଦି ଦୋଷୀ ଜଗତ ଉପରେ ଏତେ ଭୟାନକ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥାଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ କେଉଁଠାରେ ରହିବ? କ୍ରୋଧର ସମୟ ଅତୀତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କିପରି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ? ଯୋହନ ପ୍ରକୃତିର ଉପାଦାନମାନଙ୍କୁ—ଭୂମିକମ୍ପ, ଝଡ଼, ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ସଂଘର୍ଷକୁ—ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧରି ରଖାଯାଇଥିବାରୁପେ ଦେଖୁଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ଛାଡ଼ିଦେବାକୁ ଆଦେଶ ନ ଦେଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପବନମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଅଛନ୍ତି। ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିନ୍ଧାର ସୁରକ୍ଷା ଅଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ପବନମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖୁଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେହି ପବନମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ, କିମ୍ବା ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗଛ ଉପରେ ବହିନ ପାରନ୍ତୁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ଲଳାଟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ (କିମ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦିଗରୁ) ଉଦୟ ହେଉଥିବାରୁପେ ଦେଖାଯାଉଛି। ଏହି ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିଜଣଙ୍କର, ଯିଏ କେବଳ ଜୀବନ ଦେଇପାରନ୍ତି, ଯିଏ ଲଳାଟ ଉପରେ ସେହି ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ଲେଖା ଅଙ୍କିତ କରିପାରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଅମରତ୍ୱ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ। ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱରରେ ହିଁ ସେହି ଅଧିକାର ଥିଲା, ଯାହା ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ପବନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ସେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେବେ।”

“ଯେମାନେ ଜଗତ, ଶରୀର, ଏବଂ ଶରୀର ଉପରେ ଜୟଲାଭ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି କୃପାପାତ୍ର ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ଯେମାନଙ୍କର ହାତ ପବିତ୍ର ନୁହେଁ, ଯେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ରହିବ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ପାପର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅତିକ୍ରମିତ ହେବେ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିଜ ମନୋଭାବରେ ସେହିମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମହା ପ୍ରତିରୂପମୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ ହେବେ। ଯେମାନେ ନିଜ ତାରକଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ଅଟଳଭାବରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତର୍କ ରହୁଛନ୍ତି—ପ୍ରଭାତର ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଆତୁରତାରେ ଏବଂ ଆକାଞ୍ଛାରେ—ସେମାନଙ୍କର ନାମ ମୋହରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେବ। ଯେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଉପରେ ସତ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଘୋଷିତ ବିଶ୍ୱାସ ସହ ସମଞ୍ଜସ ହେବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ପାପରେ ପ୍ରଲୋଭିତ ହୋଇ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଷିତ କରି, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପାପରେ ଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଳୁଷିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରୁ ମୋଛି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ, ନିଜ ଦୀପସହ ନିଜ ପାତ୍ରମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ତେଲ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ। ‘ଯେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର ପକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଆରୋଗ୍ୟ ନେଇ ଉଦୟ ହେବ।’”

“ଇଣ୍ଡିଆ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନଙ୍କ ର ଏହି ମୁଦ୍ରା ଲାଜ ନ ସେହି ଏକେଇ ବିଷୟ ଯାହା ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଛତ୍ର ଚମତ୍କାର ଲାଜନକ ପ୍ରକାଶନର ସାକ୍ଷୀ 1 ଥିଲେ । ସେ ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ତରଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଜନ କରୁଥିବା ଦେଖୁଥିଲେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟ ଭୟରେ ବିଫଳ ହେଉଥିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେ ପୃଥିବୀକୁ କର୍ମିତ ହୋଇଥିବା, ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ର ମଝିରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଉଥିବା (ଯାହା ଶାବ୍ଦିକ ଭାବେ ଘଟୁଛି) ଦେଖୁଥିଲେ; ତାହାର ଜଳ ଗର୍ଜନମୟ ଓ ଭଲ ଲାଜ ହୋଇଯାଇଥିବାକୁ, ଏବଂ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣାଣରେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କର୍ମିତ ହେଉଥିବାକୁ ସେ ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମହାମାରୀ, ସଂକ୍ରାନ୍ତି ମକ ରୋଗ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ତାହାଙ୍କ ର ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।” Testimonies to Ministers, 445.